

عنوان مقاله:

آموزش طراحی معماری مسکونی مبتنی بر قابلیت های محیطی

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 15، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه بیطرف - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

محسن کاملی - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی، تهران، ایران

بهرام صالح صدق پور - گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: با توجه به گسترش مکانی- محتوایی حوزه های دانش، توجه به رویکردهای نو در آموزش، با تاکید بر فرصت ها و محدودیت ها، ضروری است. بنابراین، در این مقاله ارائه الگوی آموزشی مناسب با رویکرد قابلیت محیطی (شامل ویژگی های محیطی و خصوصیات فیزیکی، فرهنگی، رفتاری و ادراکی کاربران) در سطوح مختلف، در آموزش طراحی مجموعه های مسکونی مورد نظر است. پژوهش های انجام گرفته در این باره در دو موضوع آموزش معماری مسکونی و قابلیت های محیطی قابل بررسی هستند. در این راستا هدف مقاله، بررسی مبانی آموزش معماری با رویکرد قابلیت محیطی و حد مطلوب ارتباط محیط و انسان در فضای مسکونی و ارائه الگوی عملیاتی در برنامه ریزی آموزشی درس طراحی معماری مسکونی است. در حقیقت واکاوی معیارهای بنیادین طراحی مجموعه های مسکونی در مقوله آموزش معماری با تمرکز بر ارتقاء کیفی این فضاها، معطوف به ابعاد پایداری در این تحقیق مورد نظر است. روش ها: این تحقیق بر حسب هدف، کاربردی و بر حسب نحوه گردآوری داده ها، توصیفی، از نوع پس رویدادی (علی-مقایسه ای) است. در مرحله اول تحقیق، به روش کیفی و توصیفی به بررسی و جمع آوری مولفه های اثرگذار بر آموزش معماری در طراحی مجموعه های مسکونی به کمک منابع کتابخانه ای و میدانی و مصاحبه ساختار نایافته با متخصصان پرداخته شد. ابزار تحقیق در این مرحله، پرسش نامه مستخرج از مدل اولیه است و مصاحبه با متخصصان به کمک مقیاس لیکرت انجام شد که شامل شش عامل ۱- عوامل محیطی ۲- عوامل فردی ۳- برنامه ریزی آموزشی ۴- پی سی کی آموزش ۵- پی سی کی مدرس ۶- عوامل درونی و بیرونی است که در دو مرحله با هدف بالا بردن روایی صورتی (تایید پرسش نامه توسط متخصصان) و پایایی پژوهش صورت گرفت. جامعه آماری شامل خبرگان و متخصصان در دو حوزه مدرسان دانشگاه و دست اندرکاران طراحی معماری مسکونی بودند. روش نمونه گیری به دلیل حفظ اصل جامعیت و رعایت تنوع جامعه، به صورت هدفمند انتخاب شده است. مرحله دوم تحقیق در جهت انجام کار محاسباتی و آماری تحقیق، به لحاظ هدف تبیین و پیش بینی؛ به کشف متغیرها به کمک ابزار تحلیل عاملی پرداخته شد. سپس رتبه بندی عامل های کشف شده موثر بر آموزش معماری مسکونی انجام گرفت. یافته ها: نتایج به دست آمده آمار توصیفی پرسش شونده ها از هر دو جنس خانم و آقا با تحصیلات کارشناسی ارشد و دکترا و شغل هیات علمی، مدرسان دانشگاه و دست اندرکاران معماری مسکونی، در سه بازه سنی کمتر از ۴۰ سال، ۴۰ تا ۶۰ سال و ۶۰ سال به بالا می باشد. یافته ها نشان داد هر شش عامل بر آموزش معماری اثرگذارند. از میان تمام این مولفه ها پی سی کی آموزش و عوامل محیطی بیشترین تاثیر را داراست. نتیجه گیری: براساس مطالعات انجام شده و نتایج مطالعات آماری، الگویی جامع و عملیاتی برای برنامه ریزی آموزش طراحی معماری مسکونی تدوین شد. در این الگو، تی پی سی کی و مولفه های محیطی (شامل طراحی نور، طراحی رنگ، رفتار قلمرو پایی، تهویه، تجهیزات محیطی، امنیت و احترام به محیط) به عنوان موثرترین مولفه های عامل محیطی در آموزش معماری مسکونی مطرح شدند. همچنین با توج ...

کلمات کلیدی:

آموزش، قابلیت های محیطی، مسکن، طراحی معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

